

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7
Biuro Nr. 279. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 2689.

Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.

Wszystkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracji.
Komunikaty przesłane redakcji nie będą uwzględnione.

Rekopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.

Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe.

Cena numeru

25

graczy

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. Zł. 6'00, kwart. Zł. 18'00
w Krakowie z odnośn. do domu " " 6'20 " " 18'60
Na prowincji z przesyłką poczt. " " 6'60 " " 19'80
Zagranicą z przesyłką pocztową " " 10'00 " " 30'00
Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia za słowo Zł. 0'20, wiersz milimetr;
I-szp. Zł. 0'25, nadesłane Zł. 0'75, wiersz milim. I-szp. w tekście
Zł. 1'00, wiersz milim. I-szp. na I-jej stronie Zł. 1'25, gratulacje
Zł. 12'50. Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.

Bl. p.

ALTER WARSZAWSKI

przemysłowiec

zmarł po długich cierpieniach w 74 r. życia

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby przy ulicy Straszewskiego 10
na cmentarz żydowski nastąpi dziś we środę, dnia 12 bm. o godzinie
2-jej popołudniu, o czym zawiadamia pogrążona w smutku

Rodzina

Czy przyjdzie do zawarcia „rozejmu celnego“?

Kraków, 12. lutego

Za kilka dni, bo już 17. lutego, zjadą się do Genewy przedstawiciele niemal wszystkich państw europejskich i kilku pozaeuropejskich, by radzić nad nowym projektem poprawy ekonomicznych warunków rozwoju gospodarki światowej — przedewszystkiem oczywiście europejskiej. Tematem obrad ma być tym razem w myśl wrześnieowej uchwały Ligi Narodów kwestja tzw. „rozejmu celnego“ tj. konwencji zobowiązującej wszystkich jej uczestników do powstrzymania się na przeciąg choćby 2 lub 3 lat od podwyższania swych tariff celnych.

Zanim jeszcze konferencja ta rozpoczęła swe obrady, jest już rzeczą prawie pewną, że nie doprowadzi ona do zamierzonego rezultatu i że rozejm celny nie przyjdzie tym razem do skutku, a co najwyżej zrodzić się może jedynie jakaś pokraczna formułka kompromisowa, zawartkowaana tytu zastrzeżeniami różnych państw, że wartości realnej nie będzie miała zupełnie.

Wiele momentów przemawia za taką właśnie pesymistyczną prognozą. Przedewszystkiem nie dawna nieudana konferencja międzynarodowa w sprawie zniesienia zakazów przywozu i wywozu osłabiła autorytet Ligi Narodów w dziedzinie jej poczynań ekonomicznych i zmniejszyła znacznie napięcie tego przymusu moralnego, który członków Ligi skłania do podpisania ścisłych zobowiązań, którymby się chętnie sprzyli. Niepowodzenie tej konferencji ułatwia niejako uczestnikom następnej konferencji energiczniejsze sformułowanie argumentów interesu własnego, dla którego rozejm celny obecnie może być niewygodny. Co ciekawe, to, że argumenty takie wysuwane są przez sfery gospodarcze właśnie tych państw, które stosunkowo najbardziej wierne pozostały idei handlu i która nawet same rzuciły inicjatywę rozejmu

celnego! Zarówno mianowicie w Anglii jak i Francji organizacje przemysłowe wypowiedziały się w sposób kategoryczny przeciwko rozejmowi celnemu w chwili obecnej, a istotnym powodem tej opozycji jest fakt, że właśnie państwa te mają obecnie stosunkowo najniższe tariffy celne i dlatego nie chciałyby petryfikować tych niskich stawek celnych, skoro inne państwa weszłyby do konwencji ze znacznie wyższymi cłami. Problem ten zyskuje zaś tem więcej na aktualności, ile że właśnie teraz we wszystkich niemal państwach nastąpiło znaczne pogorszenie sytuacji gospodarczej, przy spotęgowanych trudnościach znalezienia zbytu dla nadprodukcji towarów przemysłowych i rolniczych.

Stwierdzić trzeba, że jeśli idea ułatwienia stosunków wymiennych w handlu europejskim wydaje się każdemu państwu sympatyczną, o tyle, o ile idzie o eksport artykułów specyficznych dla tego państwa, to z drugiej strony

jednak koncepcja ta w realizacji swej pociągnąć musi za sobą dla niego konsekwencje niezbyt przyjemne. Idealem wszakże, który przyświeca wszystkim zainicjowanym przez Ligę Narodów próbom ułatwienia wymiany towarów w Europie, jest Ameryka Północna ze swoim ogromnym rynkiem zbytu. Jednym z głównych powodów potężnego rozwoju ekonomicznego Stanów Zjednoczonych A. P. jest fakt, że czy to produkcja samochodów w zakładach Forda w Detroit, czy produkcja bawełny w stanach południowych, czy wreszcie produkcja filmowa w Hollywood znajdują sobie niekropowany żadnymi przeszkodami rynek zbytu na całym ogromnym obszarze Stanów Zjednoczonych. Możliwą przez to się staje produkcja masowa, a tem samem znacznie tańsza!

Europa, tracąc systematycznie swe zamorskie rynki zbytu, nie posiada nawet na własnym swym terytorjum takiej swobody zbytu, bo poprzeczinana jest mnożstwem linii, a mępel murów celnych. Wysilki Ligi Narodów mają być niejako samopomocą Europy, która przynajmniej u siebie chce stworzyć sobie łatwiej dostępne rynki zbytu. O ile myśli to pochwycić, muszą z radością państwa, które obecnie walczą z ogromnymi trudnościami, by na rynkach innych państw europejskich umieścić swe nadwyżki drzewa, węgla, maszyny, zboża itd. to jednak z drugiej strony każde także ułatwienie wymiany międzyeuropejskiej wzmacnia oczywiście pozycję tych państw, które z przyczyn naturalnych lub technicznych wyspecjalizowały się w produkcji pewnych towarów i produkują je taniej, niż inne. Zagroża to znów — rzecz jasna — tym dziedzinom przemysłu innych państw, które nie osiągnęły tego stopnia doskonałości, jak to państwo „wyspecjalizowane“. Zorientowanie się, ile na takiej konwencji dane państwo może zyskać, a ile może stracić, jest rzeczą nader trudną, nie więc dziwnego, że wszystkie państwa patrzą na siebie podejrzliwie i obawiają się ograniczyć dobrowolnie swe prawo samostanowienia gospodarczego. Państwa o niskim rozwoju technicznym, ubogie w kapitał boją się konkurencji potężnych i zasobnych w kapitał państw o wysokiej technice produkcji. Te znowu obawiają się od państw nobszych konkurencji — taniością pracy i wysokością murów celnych. W tej atmosferze wątpliwych podejrzliwości trudno rzeczwiście osiągnąć jakiś pozytywny rezultat, oznaczający

כשר של פסח

MAKĘ PASCHALNĄ

atestowaną przez rabinat KRAKOWSKI, PODGORSKI I SKAWIŃSKI
sprzedaje po najniższych cenach oraz przyjmuje
zboże do przemiału na makę paschalną

„ZIARNO“ S. A.

KRAKÓW-ZABŁOCIE XXV. TELEFON 1115

krok naprzód na drodze do wytworzenia solidarności gospodarczej Europy.

Wyrazem tych niezbyt wygórowanych nadziei jest fakt że ostatnie posiedzenie Rady Li gi Narodów nie dało zwolanej na 17 bm. konferencji projektowanego miana „konferencji w sprawie porozumienia celnego“, lecz zadowolono się znaczną skromniejszą i bardziej nieokreślonym mianem „konferencji ekonomicznej“. Ta zmiana nazwy posiada istotnie głębsze znaczenie. Choć więc konferencję tą zaszczyca swym

udziałem wybitni przedstawiciele poszczególnych rządów, nadając jej w ten sposób splendor wyższy od któregokolwiek z poprzednich konferencji ekonomicznych (mają na niej być obecni ministrowie przemysłu i handlu Wielkiej Brytanji, Francji, Belgji, Hiszpanji i Polski), to jednak jest rzeczą pewną, że konferencja ta nie da jeszcze Europie porozumienia celnego, lecz co najwyżej wyłoni się na niej jakiś nowy projekt — jako temat do dalszych studiów i konferencji.

Dr. B. S.

Sprawa Czechowicza odroczone z inicjatywy premiera Bartla i marsz. Daszyńskiego Widoki dalszej współpracy Sejmu z rządem

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 11. 2. Sin. Dziś odwiedził marszałka Sejmu Daszyńskiego premier Bartel i od był z p. Daszyńskim dłuższą konferencję. Koła polityczne przypisują tej konferencji szczególne znaczenie w związku z obecną sytuacją na terenie klubu BB, o której już w części wczorajszego nakładu donieśliśmy. Niezależnie bowiem od rozdzwieków na tle stosunku do marszałka Daszyńskiego ścierają się w Bloku Bezpartyjnym dwa kierunki w sprawie ustosunkowania się do Sejmu jako takiego. Większość klubu z prezesem Sławkiem na czele uważa, że po ukończeniu prac budżetowych sesja sejmowa winna być odroczone. Grupa ta wychodzi z założenia, że Sejm podczas obrad nad budżetem nie okazał rzekomo chęci lojalnej współpracy z rządem, co ujawniło się przedewszystkiem w skreśleniu funduszy dyspozycyjnych. Również przebieg dyskusji w komisji konstytucyjnej nie rokuję, zdaniem grupy Sławka, nadziei pomyślnego załatwienia sprawy rewizji konstytucji.

Stąd też większość klubu, kierowana przez posła Sławka dąży do zaostrzenia stosunków z Sejmem i do wywoływania tego rodzaju incydentów, któreby udaremniały dalszy kontakt Sejmu z rządem.

Polityce tej przeciwstawia się mniejszość klubu z posłem Krzyżanowskim na czele, przy czem mniejszość ta cieszy się zaufaniem premiera Bartla. Ze swej strony jednak premier Bartel, dążąc konsekwentnie do współpracy z Sejmem, stara się, by Sejm zaniechał pewnych kroków, które dają większości klubu BB broń do zaostrzenia antagonizmów. Naczelną sprawą, która mieści w sobie zarzewie ostrych konfliktów jest sprawa Czechowicza i zwołanie na dziś posiedzenia komisji budżetowej, jako komisji śledczej, celem rozpatrzenia sprawy b. ministra skarbu. Dookoła tej sprawy przedewszystkiem toczyła się dzisiejsza narada premiera Bartla z marszałkiem Daszyńskim. W wyniku konferencji marszałek Sejmu zaprosił do siebie przywódców centrolewu, którym zalecił odroczenie tej sprawy. Zgodnie z wskazaniami marszałka Daszyńskiego uchwalono na

specjalnej naradzie centrolewu sprawę Czechowicza odroczyć.

Na posiedzeniu komisji budżetowo-śledczej za padła też odpowiednia uchwała. Na wstępie posiedzenia zlikwidowany został zatarg pomiędzy prezesem komisji posłem Byrką a wiceprezesem Wyrzykowskim, poczem referent sprawy Czechowicza poseł Liebermann zgłosił następującą rezolucję:

Ponieważ obrady w komisji budżetowej Sejmu nad przedłożeniami rządowymi o kredytach dodatkowych za rok budżetowy 1927/28 dostarczyć mogą materiału informacyjnego do powzięcia uchwały w sprawie żądania wyrażonego w decyzji Trybunału Stanu z 8. lipca 1929, przeto komisja odracza swoje prace w tym przedmiocie aż do załatwienia przez Sejm wzmiankowanego przedłożenia rządowego.

Wniosek powyższy przyjęto jednomyślnie bez dyskusji.

Czy takie odroczenie sprawy Czechowicza wyklucza już zupełnie możliwość zatargu między Sejmem a czynnikiem decydującym i czy n. p. jutrzejsze posiedzenie komisji wojskowej, na której zostanie poruszone zarządzenie min. spraw wojskowych nie może się przyczynić do zaostrzenia stosunków, trudno w tej chwili przewidzieć.

Dwie bowiem grupy toczą walkę o uzyskanie wpływów w Belwederze, jedna grupa, która dąży do zamknięcia sesji sejmowej po załatwieniu budżetu, i druga która chce toczyć dalszą dyskusję nad projektem zmiany konstytucji. Która zwycięży wiadomym będzie w ciągu najbliższych dni.

Warszawa. 11. 2. Sin. Marszałek Sejmu zaprosił dziś do siebie prezesa komisji budżetowej posła Byrkę i wyjaśnił mu, że zwołanie komisji w sprawie b. ministra Czechowicza nie miało na celu czego innego, jak tylko powzięcie uchwały odraczającej i że nie było w tem żadnego motywu politycznego. Poseł Byrka przyjął to do wiadomości.

Nadzwyczajna komisja sejmowa zbada sprawę podsłuchu telefonicznego

Warszawa. 11. 2. (Sin.) Na dzisiejszym posiedzeniu sejmowej komisji prawniczej pod przewodnictwem pos. Pierackiego w obecności p. min. poczt i telegrafów Boernera, pos. Liebermann zreferował wniosek nagły PPS w sprawie zbadania istnienia podsłuchu telefonicznego. Komisja uchwaliła przedstawić sejmowi wniosek o wybór komisji nadzwyczajnej śledczej, celem zbadania sprawy istnienia w Polsce podsłuchu telefonicznego oficjalnego i nieoficjalnego. Komisja ta będzie się składała z 7 członków, będzie miała prawo przesłuchiwania stron zainteresowanych, wzywania świadków i rzeczoznawców, przesłuchiwanie pod przysięgą. Osoby urzędowe będą mogły być zwolnione od tajemnicy urzędowej. Komisja będzie miała prawo rekwirowania od sądów i władz administracyjnych aktów oraz wzywania tych władz do przesłuchiwania świadków i rzeczoznawców. Przedstawiciele BB sprzeciwili się zaprzysiężeniu świadków i rzeczoznawców, zwolnieniu od tajemnicy urzędowej i rekwirowaniu aktów sądów i władz administra-

cyjnych oraz przesłuchiowaniu przez te władze świadków.

Z kolej przedmiotem obrad komisji była nowela rządu do prawa o ustroju sądów powszechnych, która w przeważnej części postanowień została przez komisję odrzucona ze względu na to, że nowela z 4 marca 1929 r. ogłoszona w Nrze 5. Dziennika Ustaw Rzplitej Polskiej z r. 1920 kwestję tę unormowała, a komisja nie znalazła przyczyn do zmiany stanowiska, zajętego w owej noweli. Zrestituowano tylko nazwę sądów grodzkich, zmieniono nowelę z dnia 4 marca 1929 na sądy powiatowe tak, że wprowadzona rozporządzeniem Prezydenta Rzplitej o ustroju sądów powszechnych nomenklatura: sąd grodzki i sędzia grodzki, będzie na dłu utrzymywana.

Trzecim punktem porządku dziennego był projekt poselski noweli do rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o postępowaniu doraźnym. Po dyskusji ogólnej komisja przekazała sprawę podkomisji.

Dziś trzecie czytanie

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 11. 2. Sin. W związku z głosowaniem nad budżetem w trzecim czytaniu odbyły się dziś narady poszczególnych stronnictw celem ustalenia taktyki wobec budżetu. Narady klubu PPS odroczone zostały do jutra. Najprawdopodobniej PPS wstrzyma się od głosowania. Ostra walka toczy się na terenie klubu Piasta. Poseł Witos dąży za wszelką cenę do preferowania uchwały głosowania przeciwko budżetowi z uwagi na to, że budżet uwzględnia rzekomo postulaty miejskie a zaniedbuje wieś.

Jutro przed głosowaniem Sejmu odbędzie się posiedzenie Koła Żydowskiego. Spodziewać się należy, że zapadnie uchwała, mocą której Koło wstrzyma się od głosowania. Nie ulega wątpliwości, że budżet zostanie uchwalony przy dużej ilości wstrzymujących się od głosowania.

O swobodne przenoszenie się adwokatów

Wniosek klubów poselskich
w Sejmie

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 11. 2. Sin. Pod koniec wczorajszego posiedzenia Sejmu wpłynął wniosek klubu lewicy i mniejszości narodowych, domagający się swobody przenoszenia się adwokatów i aplikantów na całym terenie Rzeczypospolitej. Wniosek odesłany został do komisji prawniczej.

Pod znakiem odraczania konfliktów

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 11. 2. Sin. Sejmowa podkomisja budżetowa dla zbadania działalności rządów komisarskich w Kasach Chorych wysłała czterogodzinny referat sprawozdawcy, posła Pajaka (PPS). W konkluzji referent postawił wniosek, stwierdzający, że min. pracy nie miało podstaw prawnych do wstrzymania zjazdów i rozwiązywania zarządów związków Kas Chorych, jak również do wstrzymania już zarządzonych wyborów w poszczególnych Kasach Chorych. Co do rozwiązania poszczególnych zarządów Kas Chorych i wprowadzenia komisarzy, nie było dostatecznych ku temu motywów i powodów. Referent wniósł o wybór przez Sejm komisji nadzwyczajnej złożonej z 6—7 osób, która w ciągu 6 miesięcy zbadała działalność rządów komisarskich w poszczególnych Kasach. Dyskusję nad referatem posła Pajaka odroczone do czwartku.

Z notatki tej widać wyraźnie, że klub PPS odracza walkę o votum nieufności dla ministra Prystora.

Sprawa zniesienia ograniczeń — dopiero jutro

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 11. 2. (Sin.) Na dzisiejszym posiedzeniu komisji konstytucyjnej miano rozważać sprawę zniesienia ograniczeń wyznawczych i narodowościowych. Jednakże wobec tego, że referent tego wniosku, poseł Lieberman był zajęty na komisji budżetowej Sejmu, sprawa ta odroczone do czwartku.

Warburg zaprzecza pogłoskom o rozdzwiekach

Nowy York. 11. 2. ZAT. Komunikując o terminie sesji komitetu administracyjnego Agencji Żydowskiej Feliks Warburg oświadczył, że wiadomość, która ukazała się ostatnio w prasie palestyńskiej o naprzężonych stosunkach pomiędzy sionistami a niesionistami w Agencji, jest całkowicie bezpodstawna. Stosunki te są obecnie bardziej przyjacielskie niż kiedykolwiek przedtem.

Wielka mowa pacyfistyczna Snowdena

Anglja wydale na zbrojenia tysiac funtów szt. na minucie!

Kancelerz skarbu, p. Philip Snowden wygłosił w poniedziałek w Londynie przez radio wielką mowę, poświęconą sprawom zbrojenia. Mowa ministra retransmitowały z Londynu radio-stacje w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie.

W przemówieniu swem p. Snowden dał wyraz nadziei, że odbywająca się obecnie w Londynie konferencja morska doprowadzi do porozumienia, które wzmocni uczucie bezpieczeństwa wśród narodów i będzie zapowiedzią znacznego odciążenia w wydatkach państw na zbrojenia, a zatem pozwoli na zmniejszenie ciężarów podatkowych.

Z rozmiarów obciążenia podatkowego na zbrojenia nie wszyscy płatnicy zdawali sobie sprawę. Minister przytoczył olbrzymie pozycje ogólne, podając, że wszystkie państwa świata wydają na zbrojenia 900 milionów funtów szterlingów, z czego 60 proc. przypada na kraje europejskie, 20 proc. na Stany Zjednoczone i 20 proc. na resztę państw świata.

Zo sprawy nie tkwi jedynie w tych olbrzymich sumach wydatków na uzbrojenia, czynionych corocznie, leży ono przede wszystkim w atmosferze, którą wytwarza współzawodnictwo zbrojenowe, będące nastawieniem umysłów na wojnę, którą przy tego rodzaju polityce łatwo jest sprowokować.

Taka gra nie może prowadzić do innych skutków, jak zniszczenie obu stron: zwycięskiej

i zwyciężonej. Mówca przytoczył jako przykład jaskrawy i odstraszący ostatnią wielką wojnę, która pogrążyła materialnie wszystkich wojujących, a Anglię obciążyła na 7 miliardów funtów szterlingów. Na spłatę procentów i kapitału tego obciążenia, Wielka Brytania ściąga z opodatkowania swych obywateli 350,000,000 funtów szterlingów rocznie. Przy tem tempie spłat, obciążenie wojenne trwać będzie 140 lat. W rozłożeniu na mniejsze jednostki czasu, Wielka Brytania płaci: 1,000,000 funtów dzien nie albo 40,000 funtów co godzinę lub 600 funtów na minutę. Równa się to wartości calocznej pracy 2,000,000 ludzi. Obraz wydatków będzie pełniejszy, jeśli dodać 115,000,000 funtów wydatkowanych corocznie na zbrojenia i utrzymanie marynarki, armji lądowej i lotnictwa oraz 56 milionów funtów wydawanych na pensje i emerytury inwalidzkie i inne. Podnosi to razem wydatki roczne do sumy 520,000,000 funtów, albo *tysiąc funtów szterlingów na minutę.*

P. Snowden przytoczył jeszcze szereg cyfr obciążenia wojennego innych państw i doszedł do wniosku, że państwo brytyjskie ponosi lwią część ciężarów wielkiej wojny, dlatego jest zawiśkiem naturalnem, że Wielka Brytania dąży do jaknajdalej idącego ograniczenia wydatków na zbrojenia.

Sensacyjne rewelacje Biesiedowskiego

o roli Kominternu w Palestynie

Komuniści palestyńscy otrzymali rozkaz zwalczania kolonizacji żydowskiej — Komintern popiera szejków arabskich

Jerozolima, 11. 2. ŻAT. Doar Hajom zamieszca dziś wywiad swego korespondenta paryskiego z Biesiedowskim.

Były dyktarz sowiecki oświadcza, że wiosną roku 1929 międzynarodówka komunistyczna powiększyła subsydia dla partji komunistycznej w Palestynie, zasypując ją okólnikami i listami, wzywającami do wzmożenia działalności wśród robotników arabskich i żydowskich. Ponadto otrzymali komuniści palestyńscy rozkaz wzmożenia akcji przeciwko kolonizacji żydowskiej w Palestynie. Komintern — oświadcza dalej Biesiedowski — udzielał znacznych subsydjów pieniężnych organizacjom arabskim i szejkom. Sowiecka misja handlowa, wydelegowana w swoim czasie do Jemenu, zajmowała się w pierwszym rzędzie zorganizowaniem ruchu komunistycznego i antybrytyjskiego w krajach bliskiego Wschodu. Misja rozdała dziesiątki tysięcy dolarów różnym szejkom, za chęć ich do walki z władzami brytyjskimi. Akcja międzynarodówki prowadzona była również w Transjordani.

Opozycja notablów przeciwko muftiemu

Jerozolima, 11. 2. ŻAT. Na jutro zwołana została do Akko konferencja notablów arabskich, niezadowolonych z dominującej roli, jaką odgrywa mufti jerozolimski oraz z hegemonji najwyższej rady muzułmańskiej.

Spustoszona dzielnica żydowska w Hebronie

Jerozolima, 11. 2. ŻAT. Dziś wrócili z inspekcji dzielnicy żydowskiej w Hebronie pułk. Kish dr. Hexter, inż. Salomon i inni. Komisja miała za zadanie stwierdzić, czy istnieje możliwość odbudowy dzielnicy żydowskiej, spustoszonej podczas rozruchów sierpniowych. Komisja stwierdziła, że Arabowie zaparli opuszczone grunta żydowskie. Na zapytanie jakim prawem to uczynili, odpowiedzieli, że grunta te są jej na podstawie prawa przedawnienia.

Sąd apelacyjny zatwierdza wyrok śmierci

przeciwko mordercom Afriati'ego

Jerozolima, 11. 2. ŻAT. Sąd apelacyjny w Jerozolimie rozpatrywał dziś proces 9 Arabów z Safedu skazanych przez sąd w Hajfie na karę śmierci za zamordowanie dyrektora szkoły Mizrachi, Afriatego w Safedzie. *Sąd apelacyjny zatwierdził wszystkich 9 wyroków kar śmierci.* Sąd wysłuchał jedynie mowy obrońcy, natomiast nie wysłuchał mowy oskarżyciela.

Napad Arabów na policjanta

Jerozolima, 11. 2. ŻAT. Mieszkańcy arabskiej wioski Kfar Num w pobliżu Afule napadli na kaprala policji, który przybył z polecenia sądu, by doreczyć kilku Arabom wezwania. Napastnicy usiłovali rozbroić policjanta. Zdołał on jednak zbiec do Afule, skąd wkrótce nadszedł do Kfar Num silny oddział policji. Aresztowano 30 Arabów.

Hinkis zachorował w więzieniu

Jerozolima, 11. 2. ŻAT. Zasadzony na śmierć policjant żydowski Hinkis zwrócił się do zarządu więzienia z prośbą o unieszczenie go w szpitalu ze względu na zły stan jego zdrowia. Władze więzienne odmówiły jednak prośbie Hinkisa.

Rutenberg na komitecie administracyjnym i A. C.

Jerozolima, 11. 2. ŻAT. Jak się dowiadujemy, prezydent Waad Leumi, inż. Rutenberg za proszony zostanie do wzięcia udziału w sesji Komitetu Administracyjnego Jewish Agency, zbierającego się jak wiadomo, 23 marca w Londynie. Rutenberg weźmie również udział w sesji A. C.

MAKKABI—CRACOVIA, SOKÓŁ—WISŁA. Jako dalszy ciąg rozgrywek mistrzowskich odbędzie się po wyższe mecze jutro, tj. we czwartek na Turze Makkabi. Przebieg ich zdecydowanie już prawdopodobnie oklasztawiamy się sobie.

Bomba w redakcji faszystowskiego pisma w Trjeście

Triest, 11. 2. (AW) Wczoraj o godz. 22.30 na schodach budynku mieszczącego redakcję pisma faszystowskiego podłożono bombę przez nieznanego sprawcę. W czasie eksplozji ciężko zraniony został naczelny redaktor pisma, któremu zostały urwane obie nogi.

Samolot pasażerski Paryż Londyn w płomieniach

Londyn, 11. 2. (AW) Samolot pasażerski, kursujący na linii Paryż—Londyn który powinien był przybyć do Londynu o godzinie 13.20 padł ofiarą katastrofy w pobliżu Marden, w hrabstwie Kent. Samolot zderzył się z ziemią stanął w płomieniach i spłonął doszczętnie. Ocalała jedynie konstrukcja metalowa samolotu. Dwóch pasażerów zginęło w płomieniach. Pilot, kierujący samolotem odniósł szereg ran oraz kelner pokładowy odniósł lekkie rany. Pilot siłą uderzenia samolotu o ziemię został wyrzucony z samolotu i tylko temu zawdzięcza swe ocalenie.

Samolotem tym zamierzał odlecieć z Paryża prezes ministrów Tardieu, jednakowoż wobec tego, iż posiedzenie rady ministrów przeciągnęło się do godz. 12 i było już zbyt późno, aby zdażyć na samolot, Tardieu postanowił pojechać pociągiem, odchodzącym z Paryża do Londynu o godz. 12 w południe.

Morderca Kruszewskiego wykryty

Warszawa, 11. 2. W związku z podaną przez nas wczoraj wiadomością o tajemniczej zbrodni na osobie Kazimierza Kruszewskiego w jego mieszkaniu przy ulicy Bagatela 1. 6 dowiadujemy się, że sprawca morderstwa został schwytany. Krytycznego dnia przybył on do mieszkania śp. Kruszewskiego, podał się służącej za Kołodyjskiego i zażądał dopuszczenia do śp. Kruszewskiego.

Po aresztowaniu okazało się, że jest to Franciszek Ksawery Kołodziejski, lat 50, właściciel majątku Kurowo, woj. białostockiego. Powodem zbrodni był fakt, że Kołodziejski był wieniem śp. Kruszewskiemu 9.460 funtów szterlingów, zhipotekowanych na jego majątku Kurowo. W dniu 13 bm. miała się odbyć licytacja sprzedaży majątku na zapłacenie tego długu. — Rozpacz Kołodziejskiego z powodu ruiny majątkowej stała się powodem zbrodni.

Kanada znowu mistrzem świata w hokeju

Berlin, 11. 2. PAT. Wczoraj wieczorem odbył się w berlińskim Pałacu Lodowym mecz finałowy o hokejowe mistrzostwo świata między mistrzem Europy Niemcami a Kanadą, która doszła do finału bez gry. Świetni Kanadyjczycy wykazali raz jeszcze swą bezkonkurencyjną normę, bijąc Niemcy w stosunku 6:1.

SOKÓŁ—CRACOVIA 2:1 (1:0, 0:1, 1:0). Prawdopodobnie niespodziewana porażka Cracovii w tegorocznych mistrzostwach. Ostro i ambitnie grająca drużyna Sokół potrafiła mimo braku Bauera w bramce, uciąć mać zwiększyć wynik, uzyskany przez przypadkowe strzelenie 2 bramek. W dalszej mierze jest to zasługa bramkarza Sokółki Mimo heroicznego wysiłków w ostatniej tercji, nie potrafił biało-czerwoni zmienić wyniku Sędzia p. Greschler.

WISŁA—MAKKABI 1:0 (0:0, 1:0, 0:0). Obie drużyny w identycznych składach, co ostatnio. Makkabi gra bez równania lepiej, niż ostatnio. Toteż przebieg meczu należał do bardzo zajmujących. Gra otwarta przez cały czas. Obie drużyny przeprowadzały cały szereg pięknych posunięć, z których jedno kończy się przypadkowo strzeloną bramką przez Krupe. W Makkabi grał bardzo dobrze bramkarz zbrojni. Censor o wiele lepszy, niż ostatnio wracając do zeszlonoletniej formy. Sędzia p. por. Szerauc.

Do czego zmierzało zarządzenie Rabina Radzymińskiego odnośnie do Sciany Płaczu w Rosz Haszana 1928?

Specjalny wywiad „Nowego Dziennika” z Rabinem Radzymińskim, reb Gutermanem

Niedawno temu obiegała prasę żydowską wiadomość (przytoczona także przez „Nowy Dziennik”) o konferencji Rabina Radzymińskiego u prez. Sokołowa w Warszawie, na której poruszona była m. in. przyczyna polecenia usławienia ścianki ruchomej przy Murze Płaczu przez Rabina Radzymińskiego podczas Świąt uroczystych 1928 roku. Poniżej zamieszczamy niezwykle interesujący wywiad w tej sprawie, jakiego Rabin Radzymiński łaskawo był udzielił naszemu warszawskiemu współpracownikowi. — Redakcja.

W siedzibie Rabina Radzymińskiego rojno i gwarno. Reb Guterman należy bowiem do najpopularniejszych rabinów w b. Kongresówce. Łączą go bliskie węzły pokrewieństwa z słynnym, niedawno zmarłym Cudotwórcą z Komorowej. Stąd sentyment dla „Galicji”. Do siedziby Rabina przybywam przed „Mincha”. Z zadowolaniem konstataję, że prasa cieszy się miłym wśród szamesów Radzymińskiego. Nie mam więc żadnych wstępnych trudności. Nazwisko rabina posła Ozjasza Thona (które tym razem wymieniam ze specjalną satysfakcją, za pytany o bliższe szczegóły, dotyczące reprezentowanego przeze mnie dziennika) — toruje mi z łatwością drogę do Rabina. Muszę jednakowoż przeczekać pewną kolejkę.

Rozglądam się w otoczeniu. Przeważają mężczyźni. Między nimi stali bywalcy-chasydzi rabina — i przygodni przybysze, których sprządzają tutaj najróżnorodniejsze sprawy. Jakies dwie starsze kobiety w perukach pragną się przedostać do rabina jeszcze koniecznie przed „Mincha” — mąż jednej jest ciężko chory, prosi więc, by rebe odmówił za jego intencję tę modlitwę. Na wewnątrz drzwi przedsiönka obserwuję oryginalne reklamy: oto ogłasza się jakiś fryzjer warszawski, przychem podkreśla specjalnie w kilku miejscach tłustym drukiem, że zakład jego jest zamknięty w sobotę. Podobnie i inne firmy. Dowiaduję się, że rabi jest najczynniejszym przewodcą ruchu „Szomrej Szabes” i przeprowadził podobno, iż Żydzi zatrudnieni w wielu fabrykach, nie są zmuszeni pracować w sobotę.

Reb Guterman przyjmuje mnie serdecznie. Pięćdziesięcio-kilkoletni mężczyzna, herkulesowej budowy, o długiej brodzie, ma coś niezwykle dobrotliwego i ujmującego w swym uśmiechu. W ustach trzyma nieodłączną, bardzo długą fajkę.

— Czy nie mógłby mi rabi podać przyczyny — zaczynam — dlaczego nie brał udziału w delegacji rabinów, która po ostatnim zjeździe odwiedziła członków Rządu?

— Jak panu może wiadomo, interesuję się specjalnie sprawą spoczynku niedzielnego. Jeszcze w swoim czasie, bezpośrednio po wydaniu dekretu, miałem w tej sprawie audjencję u marszałka Piłsudskiego. Marszałek w odpowiedzi na moją prośbę, by nie zmuszano Żydów do dwurazowego świętowania w tygodniu względnie do łamania spoczynku sobotniego, odpowiedział mi: „A co rabin chce, by Żydzi pracowali 7 dni w tygodniu?” Starałem się wówczas przekonać Marszałka, że tylko znikoma ilość Żydów nie przestrzega odpoczynku sobotniego. Ale później przekonała mnie nasza rzeczywistość, że tak nie jest. Zdając sobie sprawę z tego, że żądania nasze co do zniesienia przymusowego odpoczynku niedzielnego, tylko wtedy mogą odnieść skutek, jeśli będziemy mieli za sobą siłę moralną w tej większości Żydów, która nie łamie spoczynku sobotniego — złożyłem na jednym z zebrań, zwołanych w tej sprawie, publiczne oświadczenie, iż gwarantuję całym moim majątkiem, że powyższa, krzywdząca ustawa zostanie zniesiona, jeśli się Żydzi solidarnie zdołają na to, by w przeciagu jakichś — powiedzmy — dwóch miesięcy, konsekwentnie zamykali interesy tak w sobotę jak i niedziela. Dopóki nie uda nam się doprowadzić do czegoś takiego, uważam wszelką interwencję u władz za bezcelową. I dlatego nie brałem udziału w delegacji.

Ten swoisty mahatma-gandhizm rabina nie przemawia mi zbytnio do przekonania. Odpowiadam więc z miejsca: W Talmudzie powiedziano, że gdyby wszyscy Żydzi na świecie, świecili jak jeden mąż dwie kolejne soboty, na ród żydowski zostałby zżawiony... Nikomu jednak — sądzę — nie wpadnie na myśl zarzucić wszelkie prace nad wyzwoleniem narodu i czekać aż się on zdoła na takie dwie soboty...

Rabi uśmiecha się...

Pytam się o wrażenia, jakie Rabi odniósł podczas swego pobytu w Palestynie, poczem przechodzą do rzeczy, która mnie właściwie tu sprawa wadziła:

— Rebe, zainteresowała nas bardzo wiadomość, podana przez prasę, o konferencji, jaką rabi odbył z prez. Nachumem Sokołowem, zwłaszcza, że miała tam zostać poruszona sprawa, wydanego przez rabina zarządzenia co do ustawienia mechicy (ruchomej ścianki) przy Murze Płaczu, który to fakt posłużył naszym wrogom jako pretekst do zarzucenia nam, iż naruszyliśmy ustanowiony przy Kotel Hamarawi status quo?

— Czas, by tę sprawę wyjaśnić — mówi

rabi ze wzruszeniem, świadcząc, że sprawa ta leży mu głęboko na sercu — i to niekoniecznie w związku z moją rozmową z Sokołowem, w której głównie poruszałem zupełnie inną sprawę. Otóż widząc wielki ścisk, jaki panował w uroczyste święta przy Kotel Hamarawi, gdzie na bardzo małej przestrzeni gromadziło się nieraz kilkaset osób, mężczyzn i kobiet, poleciłem, by w Rosz-Haszana i w Jom-Kipur, kiedy odmawia się modlitwy, z którymi jest związane padanie na ziemię (korin itp.), ustalić granicę między przestrzenią, przeznaczoną dla mężczyzn i dla kobiet, poprostu dla względów przyzwoitości. I rzeczywiście ustawiono w Rosz-Haszana 1928 mały parawanik, zbity z deszczulek i osłonięty matą, który jeden człowiek mógł bez wysiłku zanieść po modlitwie do domu. Ponieważ zachodziła jednak obawa, że i ta drobnostka mogłaby się stać bronią zaczepną w rękach naszych wrogów, nie obstawałem już przy tem, by tę „mechicę” ustawiono w najlżejszy Jom-Kipur, co rzeczywiście nie nastąpiło. Muszę tu zaznaczyć, że nie byłem pierwszy, który takie innowacje zaprowadzał przy Murze Płaczu. Oto jeszcze przedtem mój zaufany jakiś Żyd białostocki specjalnie wielkie parasole płócienne, pod którymi modląc się osłaniał się przed słońcem. Chciało nie-szczęście, że się nasi wrogowie do tych drobnostek przyczepili. Uważam, że po wyjaśnieniu tej sprawy, powinniśmy nad nią przejść do porządku dziennego. To, co mnie w Palestynie najbardziej absorbuje i co było głównym celem mego wyjazdu, to wykupienie grobów świętych naszych gaonów z rak prywatnych Arabów, w których posiadaniu większość z nich się znajduje. Niestety ostatnie wypadki uniemożliwiły mi dokonania szeregu ważnych transakcyj. Po zatem wyznam panu, jeśli się dziś coś robi, to powinno to się robić w tajemnicy. Taki warunek stawiają nam i sprzedający Arabowie. Wogóle uważam, że będzie znacznie zdrowiej, jeśli wszelkie nasze posunięcia w dziedzinie zakupów, będą się odbywały bez wielkiego rozgłosu. Uczmy się tej „zakonspirowanej pracy” od Arabów, którzy nas tak zaskoczyli swą organizacją, stworzoną po cichu.

Na zakończenie prosi mnie Rabi, bym podkreślił sprawę tego solidarnego wystąpienia w sprawie nienaruszania spoczynku sobotniego. Bo chodzi tylko przeciw — mów Rabi z uśmiechem — o przetrzymanie takich dwóch sobót, a potem zostaniemy wyzwoleni...

H. Adler

Z kabału krakowskiego

W ubiegłą niedzielę odbyło się „nowoczesne” posiedzenie Rady krakowskiej gminy żydowskiej. Nowoczesne w tem znaczeniu, że galerje obsadzili bundowcy, którzy głośno demonstrowali, oklaskiwali przemówienie swego przedstawiciela dra Schreibera, a przerywali innym „nowcom”, wołając pod ich adresem: „Jidysz!” „Jidysz!” Ze ta manifestacja nie miała jednak żywiołowego charakteru, świadczy obojętność, że galerja spokojnie wysłuchala przemówienia przewodniczącego Zarządu, dra Landaua, wygłoszonego w języku polskim, natomiast od zwykłych „śmiertelników” domagała się kategoicznego języka żydowskiego. Widocznie inspiratorom tej demonstracji zależało na tem, by nie zapsuń sobie stosunków z przyzwoitym...

Na prozadku dziennym posiedzenia były następujące sprawy: 1) Ustalenie roku budżetowego od 1 kwietnia do 31 marca zgodnie z budżetowaniem instytucyj państwowych i samorządowych. 2) Uchwalenie budżetu za I kwartał 1930 roku w ramach budżetu 1929 roku. 3) Opłata za mace i make paschalną, przywieziona do miasta. Pierwsze dwa punkty porządku dziennego referował przew Zarządu dr Landau, wykazując konieczność zmiany systemu budżetowania, oraz uchwalenia narazie budżetu na I kwartał. Radca Stern-

pel postawił wniosek, by rok opodatkowania zacząć od 1 stycznia, a nie od 1 kwietnia. Na wniosek radcy dra Filipa Landaua uchwalono połączyć dyskusję nad obu wnioskami, poczem uchwalono wniosek, by rok budżetowania i opodatkowania zaczynał się z dniem 1 kwietnia.

Następnie radca dr. Schreiber ostro zaatakował dotychczasową gospodarkę kahału. Mowca podniósł m. in. że wstydem jest dla krakowskiego kahału, iż Rada miejska uchwaliła na żydowski teatr subwencję w kwocie 5.000 złotych, podczas gdy kahał nie uznął nawet za stosowne odpowiedzieć na memorjał Żydowskiego Teatru w Krakowie. Dr. Schreiber przedłożył szereg wniosków o subwencje dla instytucyj oświatowych, pozostałych pod protektoratem Bundu, oraz dla Teatru Żydowskiego w Krakowie.

Większość uchwałała na wniosek radcy rab. Kliegera (Mizrachi) prowizorjum budżetowe i przekazała wszystkie zgłoszone podczas dyskusyj wnioski Zarządowi. Imieniem frakcji sjonistycznej przyłączył się radca Lauterbach do wniosku radcy Kliegera. Uchwalono tylko rezolucję dra Schreibera, protestującą przeciwko bojkotowi żydowskich rzemieślników i robotników przez Magistrat m. Krakowa.

Po referacie członka Zarządu p. Wolfa uchwalono pobierać opłatę 10 groszy od kilograma przywożonej do Krakowa macy i maki paschalnej.

Kahalne egzekucje podatkowe

Donoszą nam o następującym, prawdopodobnie nie odosobnionym wypadku, ilustrującym niewłaściwość postępowania kahału krakowskiego przy ściąganiu podatku wyznaniowego. Oto płatnik L. S. otrzymał dnia 5 grudnia 1929 r. wezwanie do zapłaty kwoty 100 złotych tytułem podatku na rok 1929. Na odnośnym druku widnieje data „Kraków, w styczniu 1929 r.” oraz kilauzula, że podatek uiszczyć należy w dwóch ratach półrocznych tj. 1 stycznia i 1 lipca 1929 r. Wobec otrzymania odnośnego wezwania dopiero w grudniu, nie powinien płatnik być pozbawionym prawa zapłaty wymierzonego podatku w dwóch ratach, gdyż byłaby to kara za winę niepopelnioną, a raczej — popełnioną przez biuro kahału. Tak każą rozumować prawidła logiki. Innego zdania jest jednak kahał krakowski, skoro po upływie kilku tygodni oddał sprawę Magistratowi do przeprowadzenia egzekucyj. Płatnik narażony został na ponoszenie kosztów egzekucyj (5 zł!), a przytem pozbawiono go możności zapłaty podatku na raty tylko z tego powodu, że biuro kahałne zdążyło dopiero w grudniu wyekscedjować wezwania płatnicze, datowane w styczniu! Skoro nie spieszą się z wysyłką wezwań płatniczych, jakże dziwnym wydać się musi ten postępek z oddaniem sprawy egzekutorowi...

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Podpisanie traktatu polsko-niemieckiego - z końcem lutego

Powrót posła Rauschera do Warszawy

W dniu 10 bm. powrócił po dłuższej nieobecności z Berlina do Warszawy poseł niemiecki przy rządzie polskim i przewodniczący delegacji niemieckiej do rokowań handlowych z Polską, minister Rauscher. Minister Rauscher zamieszkał w Warszawie kilka dni, poczem znów wyjechał do Berlina, w związku z ratyfikacją przez parlament Rzeszy Niemieckiej układu ekwidacyjnego polsko-niemieckiego. Obecnie min. Rauscher przeprowadził z delegacją pol-

ską rozmowy na temat traktatu handlowego polsko-niemieckiego. Rozmowy te według wszelkiego prawdopodobieństwa będą już ostateczne.

W związku z powyższym donoszą nam z Berlina, że według przewidywań niemieckich sfer gospodarczych, podpisanie traktatu handlowego polsko-niemieckiego oczekiwać można w przeciągu 1—2 tygodni.

Wygórowany budżet

Z przemówienia pos. Farbsteina w dyskusji budżetowej

Poniżej uzupełniany omegdajsze przemówienie posła Farbsteina, wygłoszone na plenum Sejmu, ustępem, który ze względu na techniczne odpady z wczorajszego sprawozdania.

Z preliminarza budżetowego — wywodził pos. Farbstein — wynika, że Ministerstwo Skarbu przy ustalaniu podatku przemysłowego na rok 1930/31 oparło się na faktycznym budżecie roku 1928/29 (wysokość preliminowana w budżecie na rok 1929/30), a takie stanowisko jest zdaniem moim, zupełnie błędne. Preliminowane sumy budżetowe nie mogą być szablonowo przeniesione z roku na rok, a powinny być ściśle uzależnione od warunków i zmian w życiu gospodarczym, jakie zachodzą między jednym a drugim rokiem. Jeśli uważać będziemy, jak to się dzieje na Zachodzie, za miernik: ilość bezrobotnych, lub ceny akcji przemysłowych w jednym i drugim roku, to otrzymamy u nas następujące cyfry:

Ilość bezrobotnych w Polsce:

w grudniu 29. XII 1928 r. 128.111
w grudniu 29. XII 1929 r. 206.042

tj. przybyło 77.898 bezrobotnych, co stanowi w stosunku do 1928 r. pogorszenie o 60 proc.

Co się tyczy akcji przemysłowych, to wymienię kursa najważniejszych:

	w końcu grudnia 1928 r.	w końcu grudnia 1929 r.
Ostrowiec	95,50	61,—
Starachowice	39,25	21,75
Węgiel	102,—	50,—
Cukier	48,—	27,—

jak Panowie widzą spadek akcji w końcu 1929 r. wynosi od 60—100 proc.

Gdybym przyjął również za miernik, może naj-

bardziej racjonalny, liczbę protestowanych weksli to nawet według danych Ministerstwa Handlu wynosi wzrost w porównaniu do ubiegłego roku 1928 w dwójnasób. I dlatego, biorąc wszystkie powyższe dane za podstawę do układu budżetów, to według wszelkich zasad w tym kierunku Zachodu budżet nasz, szczególnie w rubryce podatków bezpośrednich, powinien byłby wyisać w roku 1930/31 połowę tego, co wynosił w roku 1929/30.

Charakterystyczne na stosunki nasze są cyfry, świadczące albo o „nieomyślności” władz skarbowych, albo też o powziętym z góry zamiarze odzucania wszelkich odwołań pokrzywdzonych podatników.

Na sumę 668 milionów złotych podatków bezpośrednich, władze skarbowe przewidują: zwrot podatku obrotowego x wysokość jednego miliona i innych podatków w sumie 150.000 zł. razem 1.150.000 zł. co w stosunku do preliminowanej sumy podatkowej wynosi 0,17 proc. Inni: słowy Ministerstwo Skarbu uważa, że 99,83 proc. wymierzonych sum jest prawidłowo pobranych i nie podlega zwrotowi. Skutki takiej „pewności siebie” są, że gdy pokrzywdzony płatnik ponieś wszelkich mu czynionych objętych i trudności, uzyska wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego na otrzymanie z powrotem niesłusznie pobranych pieniędzy, to z braku kredytu Kasy Skarbowe odmawiają wypłaty i ten kupiec, któremu pieniądze są gwałtownie potrzebne, musi czekać do przyszłego roku, aż będą otworzone nowe kredyty. Czy jest to słuszne? Czy przy uporządkowaniu stosunkach taki system władz skarbowych jest dopuszczalny?

Położenie gospodarcze w okręgu krakowski i izb przemysłowo-handlowej w IV. kwartale 1929

Sprawozdanie Izby stwierdza ogólną depresję.

SYTUACJA FINANSOWA.

Rozwój stosunków na rynku pieniężnym w okręgu Izby w IV kwartale, wyraził się przede wszystkim w wybitnym pogorszeniu stanu wypłacalności i zaniku obrotów handlowych.

Rynek pieniężny okręgu cechowała nadal dotkliwa ciasnota i brak płynnej gotówki, a obniżenie stopy oficjalnej przez Bank Polski nie wywarło żadnego wpływu na rynek pieniężny. Okazuje się, że Bank Polski nie spełnia w naszych warunkach funkcji regulatora stopy procentowej. Miernikiem więc sytuacji na rynku pieniężnym jest prywatna stopa procentowa, która w okresie sprawozdawczym wahała się dla dobrego materiału wekslowego pomiędzy 15 a 22 proc. p. a. Materiał podrzędniejszy przestał być przedmiotem obrotów dyskontowych.

Ilustracją stosunków, jakie panowały w IV kwartale w okręgu będzie fakt, że procent zaprotestowanych weksli miejscowych w Krakowskim Oddziale Banku Polskiego wykazał znaczny wzrost i doszedł w materiale tzw. miejscowym do 0,50 proc., a w zamiejscowym do 6 proc. Cyfry te nie okazują jednakowoż dokładnie sytuacji, gdyż Bank Polski skupuje wyłącznie weksle pierwszorzędne, podczas gdy statystyka protestów banków akcyjnych porównywalna w tym kierunku cyfry bardziej niekorzystne, przewyższające znacznie odnośne obliczenia Banku Polskiego.

Duży wpływ na kształtowanie się sytuacji wywarł jak już wspomniano, kryzys w rolnictwie. Utrzymywanie się cen ziemiopłodów na bardzo niskim poziomie, oraz gromadzenie zapasów, wskutek braku zbytu, uniemożliwiły znaczne kapi-

tały w rolnictwie i zmusiły je do poszukiwania gotówki na rynku pieniężnym. Spotęgowało to jeszcze bardziej ciasnotę pieniężną, tak, że skromne naogół środki zwolnione z obrotu wskutek depresji w przemyśle i handlu nie odegrały żadnej roli na rynku pieniężnym. W tych warunkach więc nie nastąpiło w okresie sprawozdawczym pożądane i oczekiwane odprężenie sytuacji.

Banki wyszły naogół z przesilenia obronną ręką dzięki wzmoczonej w obecnych warunkach ostrożności, wyrażającej się w selekcji klienteli oraz oględności przy udzielaniu kredytów.

W związku z depresją, pewnego zahamowania doznał napływ oszczędności do banków, aczkolwiek nie można mówić jeszcze o ich efektywnym spadku.

Innym objawem gwałtownej wagi jest zauważenie się pewnego rodzaju procesu redukcji obiegu wekslowego. Stoi to w ścisłym związku z ogólną niepewną sytuacją kredytową i spadkiem obrotów. Przewidywaniem banki akcyjne ograniczyły w okresie sprawozdawczym swą działalność dyskontową do weksli z maksymalnym 4-ro miesięcznym obiegiem. Ponadto sfery przemysłowe po przykrym doświadczeniu poczynionem z weksłami długoterminowymi stroniły od tego materiału, podobnie jak i kupcy trudniący się handlem ratalnym, a to wskutek złego stanu wypłacalności klienteli ratalnej.

Na giełdzie akcyjnej i pieniężnej panował zupełny zastój, a obroty dokonywano przede wszystkim papierami o stałym oprocentowaniu.

O ile idzie o stosunek zagranicy do sfery finansowych tu obrotu, to nie można stwierdzić jesz-

cze jakiejś wybitniejszej poprawy, mimo postępującego na rynkach pieniężnych zagranicą procesu upłynienia.

SYTUACJA W HANDLU.

Rozwój stosunków w handlu w okresie sprawozdawczym przyniósł przedewszystkiem dalsze pogorszenie się sytuacji. Owa zmiana znajduje swe odzwierciedlenie, tak we wzroście protestów wekslowych, o czym już wyżej wspomnieliśmy przy omawianiu sytuacji finansowej, jak również w większej liczbie postępowań ugodowych. Według statystyki przeprowadzonej przez Izbę wzrosła w IV kwartale cyfra postępowań ugodowych w okręgu do 198 wypadków, licząc z postępowaniami ugodowymi przeprowadzonymi przez Związek Wierzyteli. Z cyfry powyższej 90 proc. wypadków przypada na handel. W kwartale III zanotowała Izba 175 wypadków postępowań ugodowych. Wzrosła też również dość poważnie liczba konkursów, których w IV kwartale ogłoszono w okręgu 16, wobec 6 w kwartale III.

Rozwój stosunków w IV kwartale jest o tyle charakterystyczny, że znacznie silniej niż w innych kwartałach, wywarł swój wpływ moment niepewności kredytowej oraz spadek siły nabywczej na rynku wewnętrznym.

Ten fakt w połączeniu z niekorzystnym przebiegiem sezonu zimowego, wskutek anormalnie ciepłej zimy, wytworzył dla handlu naogół bardzo ciężkie warunki, które znalazły swe odzwierciedlenie w wyżej przytoczonej statystyce protestów, rosnącej fali postępowań ugodowych, oraz mnożących się wypadków bankructw.

Wyrazem tej sytuacji, był niezmiernie nikły ruch przedsięwzięczy, jakiego hurtownicy nie pamiętają od długich lat.

Poraz pierwszy od okresu tzw. inflacji wekslowej wystąpiły w IV kwartale trudności w plasowaniu weksli tak, że poczyniły się pojawiać żądania gotówkowej zapłaty za towar, w miejsce do niedawna udzielanego dogodnego kredytu wekslowego.

Pobieżny przegląd sytuacji w poszczególnych branżach pozwala stwierdzić, że najciężiej w naszym ciągu ucierpiała branża tekstylna. Szum zimowy w sprzedaży detalicznej zawiodł. Kupcy skarżą się na nadmierne magazynowanie towarów, zwłaszcza w gotowej konfekcji ubraniowej. Ponadto z powodu wielkiej ilości protestów i silniejszej niż w innych branżach fali bankructw wstrzymał się handel hurtowny od większych transakcji, tak, że sytuacja w branży tekstylnej doznała dalszego zaostrzenia się.

Drugim działem, który ucierpiał dość silnie, wskutek łagodnej zimy był handel węglem i drzewem. W przeciwieństwie do III kwartału ub. roku, który zwłaszcza w ostatnim miesiącu wykazywał poważniejsze wzmoczenie się obrotów, IV kwartał wypadł naogół słabiej, zwłaszcza w listopadzie i grudniu.

Jeszcze w październiku konjunktura, tak w handlu hurtownym, jak i detalicznym była bardzo silna. W połowie listopada po ukończeniu dostaw sezonowych zapotrzebowanie i sprzedaż znacznie spadły. Normalnie jest to objaw przejściowy, gdyż w połowie grudnia zapotrzebowanie naogół wzrastało. W roku bieżącym jednak ruch zupełnie ustął, z powodu nagromadzenia większych niż zwykle zapasów węgla i łagodnej zimy. To też cały miesiąc grudzień 1929 upłynął pod znakiem ogólnego zastój.

Sytuacja w innych branżach, naogół podobna wszędzie notujemy spadek obrotów i pogorszenie się wypłacalności klienteli. Nie uniknęła tego losu również branża kolonialno-spożywcza, która normalnie miała w IV kwartale dość korzystny sezon. Około 10 listopada zaczęła się niebywała niżka cen kawy, która trwała bez przerwy do końca ub. roku. To też przez całe ostatnie dwa miesiące ub. roku panowała niebywała stagnacja w zakupie kawy, która wywarła też swój wpływ na ceny herbaty i kakao.

Ogólnie biorąc sytuacja była w tej branży złe.

W PRZEMYŚLE

sytuacja w IV kwartale była niekorzystna we wszystkich branżach, z wyjątkiem tylko mebli giętych i brzoźnictwa.

Roboty nad Morzem Martwym

Jerozolima. (ZAT) Inż Nowoniejski i major Tulloch, którzy znajdują się obecnie w Palestynie, objeli kierownictwo nad przygotowawczymi robotami w związku z koncepcją na Morzu Martwym. Przybyła już znaczna ilość maszyn, która obecnie jest montowana.

Major Tulloch zamierza osiąść w Palestynie i czyni starania celem uzyskania obywatelstwa państwa żydowskiego.

Egzaminy na U. H. dla absolwentów hebrajskich szkół średnich

Jerozolima. (ZAT). Senat Uniwersytetu Hebrajskiego wyraził zgodę na urządzenie egzaminów maturalnych dla absolwentów hebrajskich szkół średnich. W skład komisji egzaminacyjnej wejdzie przedstawiciel uniwersytetu oraz przedstawiciel sjonistycznej Rady oświatowej. Zaproponowano również rządowemu departamentowi oświaty delegowanie przedstawiciela do komisji.

Rząd czechosłowacki przeciw „numerus clausus“

Praga. (ZAT). Poseł faszystowski w parlamencie czechosłowackim Stribrny zgłosił interpelację do rządu w sprawie rozruchów studenckich na uniwersytetach czechosłowackich.

Na interpelację odpowiedzieli minister spraw wewnętrznych dr Słowik oraz minister oświaty dr Derer. Studenci, którzy brali udział w ekscesach i rozruchach — oświadczył minister oświaty — nie wysunęli żadnych konkretnych żądań, poza — żądaniem wprowadzenia „numerus clausus“. Żądanie to jednak musi zostać kategorycznie odrzucone, ponieważ jest ono sprzeczne z zasadą wzajemności, swobody oświaty i demokracji, jak to stwierdził w swoim oświadczeniu rząd czechosłowacki.

ZAT. dowiaduje się z wiarygodnego źródła, że wiadomość o nieprzyznaniu cudzoziemców na uniwersytet niemiecki w Pradze jest całkowicie bezpodstawna.

Osobliwy epilog rozruchów studenckich w Rumunii

Jassy. (ZAT). Proces studentów uniwersytetu w Jassach, oskarżonych o udział w ostatnich wykręśleniach antysemickich, zakończony został wykluczeniem z uniwersytetu 35 studentów, m. in. 12 Żydów. Ten osobliwy wyrok wywołał zrozumiałe oburzenie w kręgach żydowskich, które uważają podobne wyroki za pośrednią zachętę do wystąpienia antysemickich.

Głód w koloniach żydowskich w Rosji

Moskwa. (ZAT). Koloniści żydowscy w kilku okręgach odczuwają wielki brak chleba z tego powodu, że większą część swych zapasów mąki zmuszeni byli oddać rządowi radzieckiemu w czasie t. zw. „chlebo za gotówkę“ na wsi.

We wszystkich okręgach, w których koloniści żydowscy pozostali obecnie bez chleba, miejscowa władza radziecka zarządziła, by każda rodzina otrzymała od rządu pewną ilość mąki jako pożyczkę do nowych zbiorów.

60-LECIE URODZIN ZNANEGO KRYTYKA TEATRALNEGO. W tych dniach obchodzi 60-lecie swych urodzin znany żydowsko-niemiecki historyk sztuki i krytyk teatralny dr. Max Osborn. Dr. Osborn ogłosił przeszło 30 rozpraw o rozmaitych zagadnieniach sztuki, Max Osborn ostatnio mocno interesował się sztuką żydowską i był członkiem zarządu muzeum sztuki żydowskiej przy berlińskiej gminie żydowskiej.

TABLICA PAMIĄTKOWA KU CZCI POLEGŁYCH ŻOŁNIERZY ŻYDOWSKICH. W Johannsburgu odbyła się uroczystość wmurowania tablicy pamiątkowej ku czci żołnierzy żydowskich Afryki Połudn., którzy polegli w czasie wojny światowej.

Na uroczystości wygłosił przemówienie generał gubernator Afryki Południowej, który twierdził, że z powodu ziego położenia gospodarczego nie jest wskazane, by w przeciągu najbliższych lat powyżej 2.000 Żydów Afryki Poł. ten 6 proc. miejscowej ludności żydowskiej walczyło w szeregach armii brytyjskiej na frontach w czasie wojny światowej.

NA HORYZONCIE POLITYCZNYM.

Na marginesie podróży Schobera do Rzymu

Na marginesie ostatniej podróży Schobera do Rzymu zaczęto snuć rozmaite fantastyczne, daleko idące pomysły, które naprawdę mogły wywołać zamieszanie najbliższych sąsiadów Austrii, a zwłaszcza małej ententy. Mówiono o sojuszu Włoch, Austrii, Węgier i Albanii, przyczem Austrię traktowano jako pomost, prowadzący do porozumienia z Niemcami. Warto wobec tego zanotować trzeźwy głos „Frankfurter Zeitung“, która zaznacza, że jakieś tajne umowy między Austrią a Włochami są całkiem wykluczone i że Berlin o podróży Schobera i celach tej podróży dokładnie jest poinformowany. Schober ma wkrótce przyjechać do Berlina, gdzie zapewne zreferuje rezultaty, jakie osiągnął w Rzymie.

Po tych uwagach „Frankfurter Zeitung“ organu zwykle dobrze poinformowanego, należy ostrożnie przyjmować wszelkie fantastyczne pogłoski o nowym czwórprzymierzu. Niemcy zapewne nie mają zamiaru wystąpić ani przeciwko Czechosłowacji, ani Jugosławii, a chociaż szukają porozumienia z Włochami, nie zechcą narazić na szwank swej „przyjaźni“ z Francją. O jakimś więc przegrupowaniu się politycznym, o zmianie kursu polityki niemieckiej wobec Polski mówić nie może. Austria jest zbyt słabym państwem, którego żywotnym interesem jest utrzymanie równowagi we wnętrzu, by się zapuścić mogła w jakąś awanturniczą politykę, dążącą pod protektorem Musoliniego do restauracji Habsburgów tak u siebie, jak i na Węgrzech. Bo i tego rodzaju koncepty powstały też na marginesie podróży Schobera do Rzymu.

Zdaje się, że traktat przyjaźni i arbitraż między Rzymem a Wiedniem, który w tych dniach będzie ogłoszony, jest naprawdę jedyną zdobyczą, jaką Schober przywiózł do Wiednia z Rzymu.

Tragiczny zgon wybitnego socjalisty niemieckiego

Dotarliśmy już o tragicznym zgonie socjalistycznego posła do parlamentu Rzeszy i znanego obrońcy dra Pawła Leviego, który onegdaj wyskoczył z okna swego na piątym piętrze położonego mieszkania i natychmiast znalazł śmierć. Levi od osmiu dni chorey był na zapalenie płuc. W niedzielę, gdy pielęgniarka na moment wydalila się z pokoju, chory w gorączce, która dochodziła do 41 stopni, przystąpił do okna, otworzył je i rzucił się na bruk.

Dr. Paweł Levi urodził się w roku 1883 w miejscowości Hechingen, studia prawnicze ukończył w Berlinie i Grenoble, a w roku 1908 otworzył kancelarię adwokacką we Frankfurcie nad Menem. Już jako młody adwokat zasłynął jako obrońca Róży Luksemburg, oskarżonej z powodu mowy antymilitarystycznej o podburzanie żołnierzy. Od tego czasu łączyła Leviego z Różą Luksemburg serdeczna i zażyła przyjaźń. Po przewrocie Levi, który w międzyczasie przeniósł swoją kancelarię do Berlina, stanął na czele niemieckiej partii komunistycznej. Wystąpił z niej jednak, ponieważ nie mógł pogodzić się z jej taktyką puczów i przystąpił do niezależnej partii socjalistycznej, a następnie, gdy niezależni połączyli się znowu ze socjalnymi demokratami z pod znaku Scheidemanna, stał się Levi jednym z najwybitniejszych członków lewicowego skrzydła niemieckiej socjalnej demokracji. W ostatnich latach jako poseł do parlamentu w Niemczech, posób demaskował działalność kapturowych sądów czarnej Reichswahry i przyczynił się do wyświeślenia niejednej zbrodni, dokonanej przez organizację a la „Consul“. Ostentacyjnie zastępował redaktora radykalnego tygodnika „Das Tagebuch“, Bornsteina, oskarżonego przez wyższego sędziego Jornsę, prowadzącego śledztwo w sprawie zamordowania Liebknechta i Róży Luksemburg, i wykazał Jornsę cały szereg świadomych zaniedbań obowiązków. Trybunał, chociaż chciał ratować swego koleżę, nie mógł się oprzeć druzgocącej wymowie Leviego i uwolnił redaktora Bornsteina od zarzutu oszczerstwa. Obronca mowa Leviego wyszła jako osobna broszura, zawierająca kilkadziesiąt stron.

Nietrzeba jeździć do stolicy

Złatwiamy wszelkie sprawy handlowe, przemysłowe we wszystkich instytutach rządowych i prywatnych. Po przekazaniu 6 zł informujemy w zapytywanej sprawie. Techn. Handl. Biuro Zleceń

„POK“ Warszawa, Widok 9
Sp. z o. o. Telefon 116-36. — P. K. O. 21366

Z sali koncertowej

VI. PORANEK SYMFONICZNY (Dyr. Neumark)

Zamiast zapowiedzianej, nieznannej tu jeszcze symfonii Borodina usłyszeliśmy Dvoraka „Z nowego świata“. Dzieło już grane u nas, nie tak często jak inne, ale zawsze mile „widziane“. Amerykańska proveniencja tej symfonii (wrażenia kompozytora z Ameryki) widoczna jest tylko z tytułu, pozatem nosi ona na sobie niezatarłe piętno narodowe, czeskie autora — mimo antycypacji (już wtedy, przed tylu laty!) modnej dziś rytmiki egzotyki. Ameryka odczuła muzycznie przez czeski pryzmat wyciosany z najszlachetniejszego kryształu ludowej muzyki, szczególnie w pierwszych trzech częściach. Mimo to ostatnia część w rdzeniu swym bez zewnętrznych cech egzotyki i ludowości, stoi muzycznie najwyższej i nieskrępowana żadną świadomą tendencją najbezpośredniej przemawia do słuchacza.

Wykonanie jej — poza pewnymi wypadkami (na które jednak dyrygent nie powinien być wobec publiczności zwracać uwagi), stało na wysokim poziomie dzięki wybitnemu opanowaniu partytury przez kapelmistrza i zapalowi całej drużyny, która chętnie szła za nim w najzawrotniejsze tempa.

Solista koncertu, ceniony tu czelesta Rafał Lanes wykazał w koncercie Haydna wszystkie omawiane już cechy swej gry, która na tie orkiestry okazuje się jednak w tonie nieco anemiozna. Przydałby się silniejszy nacisk prawej ręki, to co Niemcy nazywają „Durchstreichen der Saiten“.

Niezwykły dodatek do recenzji: dziś wieczór gra nareszcie Backhaus!
Dr. Apte

Program stacyj radjofonicznych

środa, 12 lutego

Kraków (312.8) 11:53 Sygnał czasu, hejnał. 12:05 Gramof. 13:10 Komun. meteor. 15 Kom. gosp. 16:15 Dla dzieci (orkiestra uczniów gimn. warsz.) 16:45 Gramof. 17:15 „Najnowsze wydawnictwo — dr. A. Bar. 17:45 Koncert z Warszawy (Mozart, Strauss, Czajkowski — tańce). 18:45 Komun. narciarski 19 Rozmait. 19:10 Gielda zboż. 19:25 „Faszyzm i bolszewizm“ — wygł. prof. dr. Kumarski. 19:58 Sygnał czasu, hejnał 20:15 Feljet. (Podhale). 20:30 Koncert solistów z Warszawy. 21:10 Kwadrans liter. i d. e koncertu (Schumann, Scaubert — pieśni w wykon. St. S. Szymanowskiego). 22:10 Feljet („Sen“), PAT. 28 Muz. tan. z „Bristolu warsz.“ 21 Hejnał.

Warszawa (141.7) 17:45, 20:30 i 23 Koncerty. Poznań (334.8) 14 Gielda. 20:30 i 22:15 Muzyka. Katowice (408.7) 12:05 Gramof. 16 Kom. gosp. 16:15 Dla dzieci (p. Kraków). 16:45 Gramof. 17:15 „Antyk u romantyków pod.“ 17:45 Koncert (p. Kraków). 18:45 Rozmait. 19:05 Skrz. poczt. 19:20 „Gospodyni śląska“. 19:45 Kom. sport. 20:05 „Gdańsk“ 20:30 Koncert (p. Kraków). 23 Skrz. poczt. franc. Wiedeń (516.3) 11, 15:30, 17:15 i 20:05 Słuchow. Budapeszt (350) 12:05, 17:30 i 20:15 Muz. Zeesen (1411.7) 16:30, 20:45—0:30 Muzyka Oslo (493.4) 17, 20 i 22:10 Muz. Mor. Ostrawa (263) 12:30, 20:20 i 22:20 Muzyka.

Czy można sporządzić testament zapomocą filmu dźwiękowego?

Kwestją tą zajmuje się prawnik francuski Henri de Forge. Już teraz ustalono, że testament sporządzony na płycie gramofonowej jest ważny, jeśli spadkobiercy opłacą należności stemplowe. We Francji mogą spadkobiercy mieć przyjemność „usłyszenia“ rozporządzenia ostatniej woli spadk. Żyjemy jednak nie tylko w czasie gramofonu, ale i filmu dźwiękowego. Nie istnieje więc żadna przeszkoda, by spadkodawca nie mógł sporządzić swego obrazu równocześnie ze spisaniem testamentu. Henri de Forge daje nam taki obrazek przyszłości: Oto notariusze mają w swoim biurze małe i duże atelie filmowe, w którym można sporządzić testament zapomocą słowa i obrazu. Gdy ma nastąpić ogłoszenie testamentu, zbierają się wszyscy spadkobiercy w atelier notariusza, gdzie następuje wyświetlenie spadkodawcy, który „własnoręcznie“ ogłasza swe rozporządzenie ostatniej woli...

Dalsza walka Żabotyńskiego przeciw Egzekutywie sjonistycznej

Na urządzanej przez Organizację sjonistów-rewizjonistów konferencji prasowej w Londynie wygłosił Wł. Żabotyński obszernie przemówienie, poświęcone krytyce działalności Egzekutywy sjonistycznej.

Ludność żydowska Palestyny, — wywołał przywódcą rewizjonistów — oczekiwała, że po był komisji śledczej w Palestynie wykorzysta Egzekutywa sjonistyczna dla oświecenia anty sjonistycznego charakteru i antysjonistycznej działalności biurokracji palestyńskiej oraz całego systemu rządów, który wywołuje wśród Arabów wrażenie, jakoby Anglja odstąpiła od polityki mandatu. Spodziewano się np., że przed komisją stanie pewna liczba wyższych urzędników i że spowoduje się ich do oświadczenia, iż wrogo odnosi się do deklaracji Balfoura i polityki sjonistycznej. Istnieje mnóstwo urzędników administracji, nie czyniących ze swoich uczuć tajemnicy. Są to uczciwi ludzie, którzyby nie ukrywali przed komisją swoich antypatyj. Osiągnęlibyśmy przez to dowód sprzeczności między przyrzeczeniami Anglii i faktycznym systemem rządów. Ujawnienie tej sprzeczności było postulatem koniecznym. Wiadomo ogólnie, że potrzebne są radykalne zmiany w składzie biurokracji palestyńskiej i w liniach wytycznych jej polityki. Skoro atoli żąda się radykalnych reform, należy przedewszystkiem udowodnić, że teraźniejsza sytuacja jest nie do zniesienia. Dopóki bezpośrednio zainteresowana strona nie określa sytuacji jako nie do zniesienia, rząd ani opinia publiczna nie zdecydują się na radykalne wkroczenie. Zamiast atoli udowodnić rolę systemu rządowego, prowadzi

no sprawę żydowską w duchu apologetyki jakiegoś towarzystwa obrony przed antysemityzmem. Rewizjoniści są przekonani, że Egzekutywa sjonistyczna, która od wielu lat zaniedbywała przestrzegania administracji palestyńskiej, nie ma żadnych realnych widoków przeprowadzenia radykalnych zmian. Właśnie z tej przyczyny żądają rewizjoniści radykalnej zmiany w kierownictwie sjonistycznym.

Drugi błąd przedstawicielstwa żydowskiego polegał na próbie podziału Żydów i sjonistów na winnych i niewinnych, dobrych i złych. — Świadkowie żydowscy powiedzieli, że policja powinna była zakazać urzędzenia demonstracji młodzieży żydowskiej w Tisza b'aw i że dzień nik hebrajski („Doar Hajom“) wzywał do „rewolty“, P. Sacher zaś powiedział, że rząd powinien był pismo to zawiesić. To oczernianie jednej części Żydów przez drugą przed korporacją rządową, jest czemś niesłychanym w historii żydowskiej.

Żabotyński podkreśla, że całkowicie solidaryzuje się ze stanowiskiem tego pisma (Doar Hajom) a demonstrację młodzieży uważa za konieczną, legalną i nienaruszającą spokoju. — Musi atoli stwierdzić, że demonstracja nie organ zował „Brit Trumpeldor“, a stwierdza to na podstawie osobiście przeprowadzonego śledztwa.

W końcu zaznacza Żabotyński, że adwokatom strony żydowskiej nie należy czynić wyrzutów za popełnione błędy. Zastępowali oni bowiem tylko Egzekutywę sjonistyczną, od której otrzymywali instrukcje. Winę ponosi, zdaniem Żabotyńskiego, egzekutywa.

wie niemożliwy. Następnie mówca krytykuje zbytnią wszechwładzę generalnego inspektora sił zbrojnych. Przechodząc następnie do charakterystyki projektu lewicy, mówca podkreśla, że postanowienia tego projektu przechylają ustroj Państwa na rzecz tzw. samowładztwa. W zakończeniu swego przemówienia pos. Stroński omawia poprawki, zgłoszone przez Klub Narodowy.

W dalszym ciągu przemawiał pos. Loewenthal (BB).

Mówca oświadcza, że zmiana proponowana przez BB, zmierza do uzgodnienia stosunków i usunięcia rozdźwięku między rzeczywistością a pisanymi postanowieniami oraz do stworzenia silnego, na demokratycznych zasadach opartego państwa. Poseł Wrona (Str. Ch.) oświadcza, że projekt BB nie ma na celu naprawy ustroju, ale odebranie parlamentowi wszystkich jego uprawnień i skupienie w ręku prezydenta całej władzy. Mówca przeciwstawia temu projektowi projekt lewicy, zmierzający do ścisłego podziału władzy i uporządkowania stosunków. Porusza kwestję reformy rolnej, a następnie omawia niektóre artykuły projektu lewicy, podkreślając m. in. konieczność autonomii dla mniejszości narodowych.

Posel Próchnik (PPS) zarzuca projektowi B. B., że ograniczył do minimum prawa parlamentu. Mówiąc o sprawie władzy prezydenta mówca zaznacza, że w żadnym wypadku jednostka nie reprezentuje w ten sposób woli narodu, jak parlament. Wybór prezydenta jest pewnego rodzaju kompromisem. Wybiera się najmniej złego, gdy wybory do parlamentu mają zupełnie inne znaczenie.

Pos. Szczyński (Fracja rew.) godzi się na zasadę wzmocnienia władzy wykonawczej i na utrudnienie obalenia rządu przez Sejm przez żądanie absolutnej większości posłów. Zdaniem mówcy, powszechny wybór prezydenta zawiąże mniejszości narodowe ściślej z państwem, gdyż da im poważny wpływ na ten wybór.

Na tem obrady przerwano. Następne posiedzenie w czwartek.

Wielki proces PPS-lewicy w Sosnowcu

Warszawa, 11. 2. W Sosnowcu rozpoczął się dziś proces przeciwko 22 członkom PPS-lewicy z Andrzejem Czumą na czele, oskarżonym o działalność antypaństwową. Proces potrwa 10—12 dni. W związku z procesem usiłowali dziś komuniści w Warszawie urządzić szereg demonstracji, które policja rozpedziła.

Ostra krytyka projektu B. B. na komisji konstytucyjnej

Warszawa, 11. 2. (Sin) Na dzisiejszem posiedzeniu sejmowej komisji konstytucyjnej wywiązała się dyskusja nad formalnym wnioskiem pos. Baginskiego (Wyzw.), który proponował aby dyskusję ogólną przerwano, a przystąpiono do dyskusji szczegółowej z tem, że wypowiedzieliby się jeszcze mówcy tych klubów, które się nie deklarowały. Wniosek poparty przez posła Komarnickiego (Kl. Nar.) nie uzyskał większości. Wobec tego przystąpiono do dalszej dyskusji ogólnej nad projektami w sprawie rewizji Konstytucji. Pierwszy w dyskusji zabrał

głos pos. Stroński (Kl. Nar.) oświadczając na wstępie, że myślą przewodnią poprawek do Konstytucji powinno być stworzenie równowagi władz w naszym państwie. Mówca zauważa, że projekt BB przesuwa tę równowagę w stronę władzy wykonawczej, projekt lewicy w stronę władzy ustawodawczej. Z kolei mówca w dłuższym wywodzie polemizuje z projektem BB, charakteryzując i omawiając poszczególne jego działy. Mówca wykazuje jak bardzo uszczuplone jest znaczenie władzy ustawodawczej, dla której nadzór nad rządem staje się pra-

NICHAŁ GESELL

Okruchy

PIEŚŃ LUDOWA

Pieśń ludowa, to taka pieśń, której autor nie jest znany. Ktoś ją z pewnością stworzył i pierwszy śpiewał. Była jednak tak typowa, że wielu przyjęło ją. Tak zdaje się więc, że — mówiąc nowoczesnie — powstała kolektywistycznie.

Ale prawdziwy kolektywizm wymyśliła dopiero nasza epoka. Nowoczesne pieśni ludowe powstają rzeczywiście kolektywistycznie. Proszę pomyśleć tylko o pieśni „Sonny boy“. Kolektywistycznym szlagierem jest bez wątpienia foxtrott „Do not forget me“. Stworzyło go wspólnie i skomponowało dwa tuziny uczennic Instytutu Rosmery, by dyrektorowi swemu sprawić radość w dzień imienin. Pieśń ludowa udala się tak świetnie, że ojciec jednej z uczennic, który wydał pieśń, czemrychlej zarobił tym in dywidualistycznym kressem kolektywistycznego utworu już przeszło pół miliona marek niemieckich..

HUGH!

Amerykański Instytut Haskell podjął zbadać sprawę, skąd się biorą najlepsze stenotypistki. Rekrutują się one z resztek wyrzniętych plemion indiańskich. Indianki obchodzą się szczególnie lekką ręką i osobliwą pieczołowitością z maszyną do pisania. Mogą również podobno ślepczeć nad maszyną 18 nacie godzin bez przerwy.

Gdyby Amerykanie wiedzieli byli o tem przed

półtora wiekiem, z pewnością uprawialiby inną politykę względem Indian.

DŹWIECZĄCE ISKRY

Tyle w ostatnich dziesiątkach lat działo się z naszymi oczami i uszami, że od czasu filmu, radia, filmu dźwiękowego i telewizji nic nas już nie dziwi. Przecież następujemy trochę, kiedy dowiadujemy się, że można słyszeć — okiem.

Osiągnąć to udało się profesorowi Chassee'owi na uniwersytecie Harvard. Skonstruował on aparat, który umożliwia akustyczne postrzeganie optycznego procesu patrzenia oczu. „Elektryczne“ zmiany — cytujemy to z zastrzeżeniem — powstające w oku, kiedy światło trafia w siatkówkę i wywołuje podrażnienia nerwów, transponowane są na fale dźwiękowe, których słuchanie umożliwia wzmacniacz dźwięków.

Całkiem więc trudny proces przedstawiony jest tu w surowym fizykalizmie. Ma się wraże nie, jakgdyby ktoś uderzył cię sążnięcie w twarz. Przypominasz sobie, że kiedyś słyszałeś, jakoby oko nie było niczem innym jak tylko kawałkiem przez miliony lat wydzielanego naskórka. Tak więc cud ten wkroczył na drogę nowego „wyjaśnienia“

WCIAŻ JESZCZE NIE MAJĄ ODWAGI

Kensington miał konserwatywną Radę miejską. Kiedy dla biblioteki miejskiej zakupić miało książkę Shawa „The Intelligent Woman's Guide to Socialism“, Rada Miejska nie zgodziła się na to. Panie miasta Kensington skwitowały wkrótce tę grupę. W wyborach nowej rady miejskiej, które odbyły się rychło potem, da-

wna Rada Miejska Kensingtonu poprostu przepadła, bo kobiety przeszły do obozu Partii Pracy.

Że kobiety z Kensington same przy tem popełniły głupstwo, nie zauważyły tego wcale. Przyłączyły się do Partii Pracy, prowadzącej walkę wyborczą pod hasłem zakazu nabycia dla biblioteki książki Shawa. Dlaczego same nie utworzyły Partii Kobiet? Wtedy bytyby może całkiem się pozbyły dotkniętych sklerozą panów polityków..

ASTROLOGJA — STATYSTYKA

Nie do wiary, a jednak tak się rzecz ma: najbardziej wątpliwa „wiedza“ astrologia i najściślejsza nauka, statystyka zawarły przymierze. Oczywiście w Stanach Zjednoczonych.

Tam zawarł związek astrologów z wielkimi towarzystwami ubezpieczeń umowę, mocą której towarzystwa asekuracyjne oświadczyły gotowość zasięgania przed dokonaniem transakcji ubezpieczeniowej — horoskopu klienta chcącego się ubezpieczyć. W zamian za tę przysługę otrzyma związek astrologów materiał dotyczący nieszczęśliwych wypadków, wypadków śmierci itd asekurowanych. W ten sposób ma być podjęta próba statystycznego udowodnienia wartości horoskopów, a także astrologii wogóle.

Wzruszanie ramion, jakie się tu chętnie nasuwa, odpaść musi, jeśli zważyć, jak to się wzmuszało ramionami, kiedy przed dwoma dziesiątkami lat wielkie firmy przyjmować zaczęły ludzi tylko po uprzednim osądzeniu przez rzeczoznawcę charakteru ich pisma

Lokaut w przemyśle bielskim

10.000 robotników bez pracy

(Telefonom od naszego korespondenta)

Warszawa 11. 2. Wczoraj ogłoszono zamknięcie 20 fabryk włókienniczych bielsko-bialskich. Dziś do lokautu przyłączyła się reszta fabryk, tak że wszystkie fabryki włókiennicze w okręgu bielsko-bialskim stanęły. Robotnikom zwolnionym wręczono świadectwa, stwierdzające, że są bezrobotnymi i skierowano ich do państwowego urzędu pośrednictwa pracy. Ogółem od dzisiaj bez pracy pozostaje 10.000 robotników przemysłu tekstylnego. W odpowiedzi ro-

botnicy zwołali wiec, którego przebieg był bardzo burzliwy.

Warszawa 11. 2. W państwowej fabryce związków azotowych w Chorzowie zgaszone wczoraj trzeci piec. Obecnie z pięciu pieców fabrycznych, unieruchomionych jest trzy skutkiem zmniejszonej produkcji z powodu braku zamówień. W związku z tem zredukowano pewną ilość robotników.

Łagodniejsze wymiary podatku obrotowego?

Warszawa 11. 2. Sin. Półoficjalna Polska Agencja Publicystyczna donosi: Ministerstwo skarbu poeciło izbom skarbowym zorganizowanie w najbliższym czasie zjazdów naczelników poszczególnych urzędów skarbowych, celem rozpatrzenia tegorocznych wymiarów podatku przemysłowego. Według wszelkiego prawdo-

podobieństwa, władze skarbowe zgodzą się na niższe wymiary dla niektórych gatunków przemysłu. Naogół tegoroczne wymiary uwzględniać mają słabą konjunkturę w roku ubiegłym i rzeczywiste położenie płatników podatkowych.

MacDonald o dotychczasowym przebiegu konferencji morskiej

Londyn 11. 2. PAT. Premier Mac-Donald złożył dzisiaj w Izbie gmin krótkie sprawozdanie z dotychczasowego przebiegu konferencji morskiej. Premier oświadczył, że obecnie prace konferencji posunęły się o tyle naprzód, że można już przystępować do dyskusji szczegółowej nad żadaniami wysuniętymi przez delegacje. Dzięki temu zaawansowaniu prac konferencji delegacja brytyjska mogła przedstawić

memorandum, zawierające wytyczne polityki Wielkiej Brytanji, w sprawie rozbrojenia na morzu. Zasadnicze punkty tego memorandum uzgodniono w naradach poprzednich z przedstawicielami domniów. Obecnie memorandum dojrzało do ogłoszenia go w księdze białej. — Oświadczenie to premier zakończył zapewnieniem, że prace konferencji posunęto naprzód na całej linii.

Wyjazd prezydenta Strandmana

Wilno 11. 2. PAT. Naczelnik Państwa estońskiego dr. Strandman przybył do Wilna o godz. 8,40. Po 15 minutach odjechał w dalszą drogę ku granicy. Od Wilna towarzyszą naczelnikowi Strandmanowi wojewoda wileński Raczkiewicz i dyrektor kolei Falkowski.

Bojkot szkodzi Arabom

Jerozolima 11. 2. ZAT. Odbyło się tu zebranie 17 arabskich właścicieli domów na Starem Mieście w Jerozolimie, których domy od dłuższego czasu stoją pustkami, ponieważ lokatorzy żydowscy opuścili Stare Miasto z powodu bojkotu antyżydowskiego. Zebrani uskarżali się na straty, które ponieśli na skutek bojkotu i uchwalili zwrócić się do egzekutywy arabskiej z żądaniem przerwania bojkotu, który przynosi więcej szkód niż korzyści.

Napad na kolonję Herzlija

Jerozolima 11. 2. ZAT. W nocy z niedzieli na poniedziałek kilku Arabów napadło na kolonję Herzlija i oddało kilka strzałów. Jeden z wartowników kolonji został ciężko ranny. Zaalarmowany posterunek policji przybył natychmiast na miejsce wypadku, lecz napastników nie zdołano wykryć.

Rewizja w lokalu poselstwa sowieckiego w Meksyku

Meksyk 11. 2. PAT. Agenci policji tajnej dokonali rewizji w lokalu poselstwa sowieckiego przejrzyli wszystkie papiery b. ministra relacji z ZSSR, i aresztowali jednego ze służących. Minister został zatrzymany na przeciąg trzech godzin w Vera Cruz poczem dopiero mógł odjechać. Pieczęcie dyplomatyczne na jego bagażach zostały złamane, wiele zaś dokumentów skonfiskowano.

Sprawozdanie Schobera

Wiedeń 11. 2. PAT. Kanclerz dr. Schober złożył dzisiaj w komisji głównej Rady Narodowej sprawozdanie ze swoich rokowań w Rzymie. Po długiej dyskusji, w której wzięli udział przedstawiciele wszystkich stronnactw, przyjęto sprawozdanie kanclerza do wiadomości.

W Europie jest za dużo kobiet, gdzieindziej — za mało

We wszystkich państwach europejskich — z wyjątkiem Bułgarii — liczba kobiet przewyższa liczbę mężczyzn, natomiast w krajach amerykańskich, azjatyckich i australijskich (mamy na myśli kraje cywilizowane tych kontynentów) kobiet jest mniej, niż mężczyzn.

Jak zaznaczyliśmy, jedynym państwem w Europie, które posiada przewagę osób płci męskiej (a niedobór żeńskiej), jest Bułgaria; na każde 1,000 mężczyzn wypada tam 995 kobiet. Pięć pro mille Bułgarów „skazanych” jest na starokawalerswo. Jest też w Europie jeden kraj, w którym liczba kobiet równa się dokładnie liczbie mężczyzn. Krajem tym jest Belgja; statystyka powojenna (przed wojną było zapewne inaczej) wykazuje, że na każde 1,000 Belgów przypada 1,000 Belgijek.

We wszystkich innych państwach europejskich płeć piękna góruje liczbą nad „brzydką”. Najwięcej kobiet posiada Lotwa i Estonia; pierwsza 114,5 kobiet na każde 100 mężczyzn, druga 112,8 na 100. Można by więc powiedzieć, że prawie 15 proc. Lotyszek skazanych jest na staropanieństwo.

W pozostałych państwach europejskich procent ten jest niższy. W Rosji na każdych 100 mężczyzn wypada 111 kobiet, we Francji 110, w Anglii 109, w Polsce 108 (ośmiu procentom Polek grozi więc wieczne panieństwo...), w Austrii i Czechosłowacji 107, w Niemczech 106,7, we Włoszech 106 itd.

Jak wspomnieliśmy wyżej, w państwach Ameryki i Azji oraz Australji kobiet jest mniej, niż mężczyzn. W Stanach Zjedn. A. P. na każdych 100 mężczyzn wypada 96 kobiet, w Japonji 97, w Australji 96, w Kanadzie 94, w Argentynie 90 (może dlatego tyle kobiet wywożą handlarze „żywego towaru” do tego kraju), w Hong Kong (kolonja angielska w Chinach) na każdych 100 mężczyzn przypadają tylko 63 kobiety, a w stanie południowa Georgia w U. S. A. na każde tysiąc mężczyzn wypadają tylko 3 (sic!) kobiety.

Są jednak dwa wyjątki wśród krajów pozacuropejskich. Meksyk i Chile posiadają więcej kobiet, niż mężczyzn; w pierwszym na każdych 100 mężczyzn jest 105 kobiet, w drugim 101.

KOMUNIKATY

— POSIEDZENIE KOMITETU PAN „AKADEMICKIEJ REDUTY „PRZEDSWITU” nie odbędzie się z powodu przeszkód technicznych dziś we środę, lecz jutro we czwartek o godz. 6 wieczór w „Solidarności”. Zielona 10. II. p.

Z GIEŁDY

Giełda krakowska

Kraków, 11. 2. 1930. Akeje chwiejne. Dolar bez zmiany.

Akeje bankowe: Bank Polski 182,75

Akeje przemysłowe: Zieleniewski 60, Parowozy 195,0, Chodorow 141.

Papiery procentowe: 5-proc. Prem. Poż. dolarowa 80, 4-proc. Prem. Poż. inwestycyjna 125,50 4 i pół proc. Oblig. Komunalne Banku Krajowego 43, 4-proc. Obl. Kom. B. Krajowego 38

Zebranie giełdowe zaznaczyło tendencję eurwijną. Ruch na ogół mały. Słabiej notowano akeje Banku Polskiego i Chodorowa. Reszta efektów utrzymane. Obroty stosunkowo drobne. Z papierów procentowych 5-proc. Prem. Poż. dolarowa i 4-proc. Prem. Poż. inwestycyjna zwykle przy silniejszym zapotrzebowaniu i większych obrotach.

Na pogiełdziu zupełny zastój.

Waluty i dewizy oficjalnie bez ruchu

Na rynku walutowym w obrotach prywatnych i międzybankowych sytuacja bez zmiany. Popyt nieco większy. Nastrój spokojny. W Krakowie dolar gotówkowy 8,87—8,87 i pół, czek bankowy 8,89 i trzy czw. do 8,90 i trzy czw. Warszawa dol. 8,86 i pół do 8,87 i pół, czek 8,89 i jedna czw. do 8,90 i jedna czw. Lwów dol. 8,86 i trzy czw. do 8,87 i pół, czek 8,89 i pół do 8,90 i pół. Katowice dol. 8,87—8,88, czek 8,90—8,91. Kurs płacenia Banku Polskiego nie uległ zmianie.

Krakowska giełda zbożowa z dnia 11 bm. Pszenica dworska czerw. stand. 37—38, wsch. małop. 37, targowa stand. 35—36, żyto dwors. stand. 21—21,50, lubelskie stand. 20—20,50, owies dwors. stand. 18—19, targ. stand. 17—18, jęczmień brow. 27—28, na krupy stand. 19—20, pastewny stand. 17,50—18, mąka pszenna okr. krak.: grysik pszen. 72—73, grysikowa 70—71, grysikowa 68—69, 45-proc.—63—64, z młynów kongr. grysik 66—67, 45-proc. 60—61, 0000 36,50—37, mąka żytnia okr. Poznań typowa 38—38,50.

Giełda warszawska

Warszawa 11. 2. PAT. Akeje: Bank Polski 182,75, Bank Zach. 81, Bank Zw. Sp. Zar. 79 i pół, War. Tow. Fabr. Cukr. 31, Węgiel 54, Lębop 25 i jedna czw., Ostrowiec ser. B. 61, Starachowice 21 i trzy czw., Gdański monopol tytoniowy 275, Pełczycki: 4-proc. pren. poż. inwest. 125 i jedna czw., 5-proc. poż. dolarowa 79 i jedna czw., 5-proc. poż. konwers 52 i pół, L. Z. Banku Gosp. Kraj. 96. Dewizy: Londyn 43,25 i pół, Nowy Jork 8,882, Paryż 34,84, Praga 26,33, Nowy Jork wypł. telegr. 8,90, Szwajcarja 171,66, Wiedeń 125,23, Berlin 212,90.

Giełda wiedeńska

Wiedeń 11. 2. PAT. Waluty i dewizy: Berlin 169,25—169,75, Budapeszt 129,96—129,26, Londyn 34,48 i pół do 34,58 i pół, Nowy Jork 708,95—711,45, Paryż 27,74—27,84, Praga 20,98 i jedna ósma do 21,06 i jedna ósma, Warszawa 79,47—79,75, Zurych 136,80—137,30, Amerykańskie 704,80—706,90, Niemieckie 169—169,60, Francuskie 27,83—27,99, Szwajcarskie 136,45—137,25.

Papiery wartościowe: Renta maj. 1,58, Renta lutowa 1,72, Kompas 12,10, Czerniowiecka 49, Cement 74, Karpaty 6, Galicja 36 i jedna czw.

Giełda zurychska

Zurych 11. 2. PAT. Paryż 20,29 i pół, Londyn 25,19 i siedem ósmych, Nowy Jork 518,25, Berlin 123,74, Wiedeń 72,95, Warszawa 58,05, Budapeszt 90,57 i pół, Bukareszt 308

TEATRY ŚWIETLNE I DŹWIĘKOWE

SZTUKA: „Nowy Jork w nocy”
UCIECHA: „Białe cienie”.

REPERTUAR KINOTEATRÓW:

BAGATELA: „Kaprys księżnej”.
CORSO: „Dalsze dzieje Tarcana”.
NOWOŚCI: „Życiowe rozbitki” (Obława).
WANDA: „Księżna Tarakanowa”.
WARSZAWA: „Co kocha kobietka”.

— ZEBRANIE LIKWIDACYJNE komitetu dancingowego „Ezry Chalucowej” odbędzie się dziś we środę 12 bm. o godzinie 8-mej wieczór w lokalu Banku, Stradom 13, I. p. oficyny.

— SEKCJA ZDROWIA STOW. ZYD. SŁUCHACZY U J. „OGNISKO” komunikuje, że kursa gimn. dla Koleżanek odbywają się w poniedziałki i środy od godz. 7—8-mej wiecz. Kursa dla Koleżków odbywać się będą we wtorki od godz. 8:30 i czwartki o 7:30 wiecz. Kurs dla Koleżków rozpoczyna się we wtorek 18 bm. Obowiązkowy strój gimnastyczny (koszulka, spodenki, pantofle).

Wolne posady

KONCYPIENTA rutynowanego, obznajomionego z praktyką prowincjonalną, poszukuje od zaraz: Adw. Dr. Blaustein, w Gorlicach. 373x

CHŁOPCA do pomocniczych prac biurowych, oraz inkasa poszukuje firma Höfner i Berger. — Zgłoszenia osobiste przy ul. św. Anny 3. 379x

PRZYJMIEMY praktykanta biurowego. Zgłoszenia pod „W Goszczach” do Adm. „N. Dziennika” do Adm. „N. Dziennika”. 373x

Posad poszukują

POCZĄTKUJĄCA siba biurowa, mająca licencję, pisząca na maszynie, szuka posady. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika” pod „Skromno wyznaję”. 202x

Kaska i wychowanie

ANIELSKIEGO polećdźmco i słobowco u dźcico dyplomowany nauczyciel. Zgłoszenia pod „Jas” do Adm. „Nowy Dziennik”. 202x

CIECZKOWY OSZCZĘDZAJĄC. Maszynistka ukończyła kursy, fachowo, lo- sponowoczo, gębcio na Technice, Wawrzyn, Ślęziska 43d. Maszynowa, doskonale, lo- sponowoczo, gębcio, pędźkoczo, lo- sponowoczo, gębcio, pędźkoczo, lo- sponowoczo, gębcio, pędźkoczo. Po skończeniu służby. — Szukanie posady. 202x

Sprowadź

OKAZJĘ do sprzedania lezobco blabio lakierowany, prawie nowy. — Wiadomość: ul. Bałowska 35, IV. piętro. 200bp

„DYWANY”
TKALNIA DYWANÓW i KILIMÓW
KRAKÓW-PODGÓRZE
Sw. Kingi 9. (linja tram. 9)
poleca
DYWANY i KILIMY
bezkompromisywnie tanio
Klinika dla naprawy dywanów perskich i kilimów
Telefon Nr. 1668

MEBLE kuchenne w pierwszorządne wykonaniu poleca nowo założony magazyn, Jasna 8.

Dwudniowy kurs sporządzania budyniów i kremów

odbędzie się we środę i czwartek, t. j. dnia 12 i 13 lutego b. r., o godz. 4-tej popołudniu, w lokalu szkoły „Ognisko Pracy” przy ul. Stołarskiej L. 15, I. piętro. — Wpisy i informacje w kancelarii szkoły przy ul. Mikołajskiej 9, II. piętro, od godz. 9—3 przedpoł., z wyjątkiem sobót.

Noszenie jedwabnej

bielizny nie jest zbytkiem odkąd istnieje Lux, — bo pierze się świetnie

w domu.

LUX

NASZE panie bardzo zmądrzały . . . wiedzą teraz doskonale jak się pierze i czym się pierze! Przekonały się, że jedwabnej bielizny niewolno prac być jak i być czem. Każda oszczędna i praktyczna elegantka pierze w domu swoją jedwabną bieliznę, — często nawet własnoręcznie, — w niezawodnej pianie Lux'u i widzi wspaniałe rezultaty: wszystko zachowuje piękny wygląd, kolory nie ulegają zmianie, a jedwab nabiera miękkości i dyskretnego połysku.

Prac tylko w ten sposób: garstkę Lux'u rozpuścić w małej ilości wody gorącej, dodać trochę zimnej wody by mieć letni roztwór i ubić z tego gęstą pianę. Prac delikatne rzeczy z całą ostrożnością przez wygniatanie w dłoniach. W końcu sflukować w letniej wodzie zmieniając ją trzy razy. Suszyć w przewiewnym miejscu. Lux jest niezbędną pomocą dla każdej oszczędnej elegantki.

KUPON

Do firmy „Sunajt” Spółki Akcyjnej, Skrzynka Poczтова 479, Poczta Główna, Warszawa.
Upraszam o bezpłatne przesłanie mi próbnego pakietu Lux'u wystarczającego na próbne pranie.

Imię i nazwisko _____
Adres _____

(Lipczce się o wyrazie pisania.) 20
LXIIIc-O26 P

L. Silbermann, Berlin W. 30

Barbarossastrasse 60
pośredniczy w kupnie i sprzedaży. — tudzież przyjmuje zarząd realności w Berlinie Śródmieściu i na przedmieściach (Grossberlin). Referencje na żądanie może podać. 236x

TROCHE HUMORU
PRZEWIDUJĄCY MAŁŻONEK.

— Ach, spadł mi kotlet na ziemię, żeby go tylko pies nie porwał!
— Nie bój się, kochanie. Położyłem już nogę na mięso.

Już na składzie
WAGI
sklepowa, decymalne ciężarki i miary cechowane po przystępnych cenach
S. LANDESDORFER
Handel towarów żelaznych
Kraków-Podgórze, Rynek 13

UNDERWOOD Nr. 5 okazujnie do sprzedania: Silber, Diełowska 109. 369er

UNIEWAŻNIAM zębulo. na książeczkę wojskową na nazwisko — Leopold Lebwohl, ur. 1905, wyda. na przez P. K. U. Kraków.

Lokale

ODDAM 3 pokojowe mieszkanie z przedpokojem, za wypożyczenie 1,000 dolarów na dłuższy czas. Zgłoszenia pod „Tysiąc dolarów” do Adm. „Nowy Dziennik”. 204x

LOKAL frontowy na Stradomiu do odstąpienia. Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika” pod „Lokal”. 204x

POSZUKUJE kucharza go lokali. Oferty do Adm. „N. Dziennika” pod „Gotówka”. 204x

POKÓJ słoneczny, komfortowy, z osobną walcieją, dla 2-oh panów od 1 marca b. r. do wyrejęcia. Wiadomość: Czerwczak, Brzozowa 12, III. piętro.

Różne

KONCESJA występująca ze wszystkimi warunkami jest pod przystępnymi warunkami do oddania. — Oferty pod „Koncesja” do Adm. „N. Dziennika”. 205x

SZUKAM spółnika z kapitałem 10.000 dolarów, do dobrze wprowadzonego zastępstwa. Zgłoszenia: Dagobert, ul. Florjanska 47. 381x

CHOROBY serca. Baszdw. astma. Sanatorium „Sahu” Dra Kupczyk Kraków, ul. Sznickiego. 2163er

Matrymonijalne

KAWALER lat 30, przystojny, prowadzący piekarnię, ożeni się z panną mającą większą gotówkę, celem powiększenia interesu. Zgłoszenia pod „Dobry interes” do Adm. „N. Dziennika”. 199x

DLA MOJEJ szwagrowki, panny przystojnej, inteligentnej, młodej, z 1,000 dolarami posagu, poszukuje człowieka uczelwego, inteligentnego (Żyd) najchętniej ze sfer biurowych, gdyż mogę wyrobić dobrą i stałą posadę w Katowicach. Zgłoszenia pod „G.” do Adm. „N. Dziennika”. 350x

KAWALER inteligentny, lat 27, samodzielny kucpiec z bogatej i postępowej rodziny, pragnie poznać inteligentną, posadzoną pannę do lat 25, w celu matrymonijalnym. — Poważnie oferty złączajcie z fotografią sub „Richman”. Dyskrecja za pewności. 254x

LOZANNA (Szwajcaria)

Instytut dla żydowskich dziewcząt **Willa Se vigne**. Rok założenia 1908. Referencje. Prospekty przez pp. przełożone **Mmes M. Bloch**. Officier d'academie i **B. Bloch**. 208x